

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobkyně:

A. T.

zastoupena JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem
sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná-Fryštát

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Praha 5, 125 08 Křížová 25

o žalobě ze dne 15. 8. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2017, o výši invalidního důchodu

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2017 **se zrušuje** a věc se žalované **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám advokáta JUDr. Tomáše Chlebika náhradu nákladů řízení ve výši 6052 Kč do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění :

1. Žalobkyni byl snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven jen v míře 40 %.
2. Žalobkyně v zastoupení advokátem včasnou žalobou se domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Žalobkyně v žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje

vytknula nesprávné a neobjektivní posouzení zdravotního stavu, jelikož zdravotní stav byl podhodnocen a popsala své zdravotní obtíže s odvoláním na odborné lékařské nálezy, zejména nález MUDr. K. ze dne 22. 6.2016. Navrhla zrušit napadené rozhodnutí.

3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 30. 8. 2017 vzhledem k námitkám žalobkyně ohledně posouzení zdravotního stavu navrhla k důkazu posudek posudkové komise MPSV.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 30. 3. 2017 s odůvodněním, že rozhodnutím čj. X ze dne 30. 3. 2017 byl účastník řízení snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná ze dne 5. 1. 2017 není účastnice řízení již dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp od 5.1.2017 invalidní pro invaliditu prvního stupně. Dle uvedeného posudku poklesla účastnici řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost o 40 %. V rámci námitkového řízení bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 14. 6. 2017 zjištěno, že se v případě účastnice řízení jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zdp. Účastník řízení je invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zdp. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (Postižení končetin), položce 8b (Endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu – středně těžké poruchy) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 30-40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti účastnice řízení byla s přihlédnutím k dopadu zdravotní poruchy na pracovní schopnost, tj. k neschopnosti vykonávat původní profesi řeznice, stanovena horní hranicí daného procentního rozmezí, tj. 40 %, a ve smyslu ustanovení § 3 citované vyhlášky se nemění.
5. U jednání soudu účastníky řízení nebyl zpochybněn posudkový závěr posudkové komise MPSV s pracovištěm v Ostravě a s ohledem na její závěr oba shodně navrhli napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.
6. Krajský soud napadené rozhodnutí přezkoumal v intencích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobkyně k žádosti o invalidní důchod ze dne 3. 5. 2016 byla uznána invalidní třetím stupněm s poklesem pracovní schopnosti o 70 % dle kap. XV, odd. B, položky 8 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. od skončení výplaty nemocenských dávek Okresní správou sociálního zabezpečení Karviná dne 8. 6. 2016

Shodu s prvopisem potvrzuje

s platností posudku do 12/2016. Při KLP OSSZ v Karviné dne 5. 1. 2017 byl pokles pracovní schopnosti stanoven jen v míře 40 % dle kapitoly XV, odd. B, položky 8 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Stejně tak i v námitkovém řízení zdravotní stav lékařem žalované dne 14. 6. 2017 byl hodnocen dle kapitoly XV, odd. B, položky 8 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb s mírou poklesu pracovní schopnosti o 40 % se závěrem, že zdravotní stav je stabilizován.

8. Posudkem posudkové komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV) v Ostravě ze dne 11. 1. 2018 a doplňujícím posudkem ze dne 4. 3. 2018, které zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný artrózou levého kolena, po selhání konzervativní léčby indikována a dne 16. 11. 2015 provedena TEP (Pracovní neschopnost ukončena 9.6.2016. Konec podpůrcí doby 2.6.2016. Měla invalidní důchod III. stupně od 19.5.2016 do 5.1.2017, kdy uznána invalidita I. stupně). Nyní je funkce levého kolenního kloubu středně těžce omezená. Žalovaná trpí artrózou pravého kolenního kloubu I.-II. stupně bez poruchy funkce, stavem po artroskopické operaci – parciální menisectomii levého kolene v r. 2004; po řezné ráně II. prstu pravé ruky s porušením šlachy extenzoru v r. 1993; essentiální (primární) hypertenzí, na kterou je léčena od r. 1978. Dále je u žalobkyně diagnostikován diabetes mellitus II. typu, kompenzovaný PAD s obezitou – pas 106 cm, stav po operaci tříselné kýly vpravo v r. 1998, žilní městky dolních končetin bez vředu nebo zánětu, stav po akutní divertikulitidě sigmoidea dne 7. 7. 2006, který byl řešen konzervativně infuzní terapií, dietou, antibiotiky. Po léčbě bolesti mizí, zátěž stravou toleruje, pasáž v normě, recidiva neuvedena. Žalobkyně má alergii na náplast. Dále žalobkyně prodělala hypoplazii endometria, polyp endometria – stav po operaci 14. 11. 2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu 28. 6. 2017 byla artróza kolenních kloubů vpravo I. -II. st., vlevo stav po implantaci TEP dne 16. 11. 2015, nyní levé koleno lehce nestabilní se středně těžkým omezením pohybu, ošetřující lékař zvažuje reoperaci levého kolenního kloubu. PK MPSV konstatuje, že zdravotní postižení žalobkyně je uvedeno v kapitole XV. oddíl B, položka 8b), kdy z rozmezí 30-40% stanovujeme horní hranici 40%. Žalobkyně chodí s oporou o 2 francouzské hole, není schopna celo-směnové chůze nebo stání, není schopna celo-směnné práce v chladu. PK MPSV vzhledem k dosavadnímu dlouhodobému pracovnímu zařazení prodavačky od r. 1979 v potravinách a elektro, a práce prodavačky v řeznictví od r. 2008 do r. 2016 (ve stoje a v chladu, cca 8 hodin) i vzhledem k věku žalobkyně pro rekvalifikaci, zvyšuje hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti o 10% na celkových 50%. Posuzovaná je schopna lehké fyzické práce bez celosměnného zatěžování dolních končetin, zejména levé, je schopna práce s možností střídání pracovní polohy, je schopna práce při obvyklé interiérové teplotě. U žalobkyně neúspěšně konzervativně léčené pro artrózu levého kolena došlo po operačním řešení implantací TEP dne 16. 11. 2015 a ukončení rehabilitační léčby v Sanatoriu Darkov v březnu 2016 ke zlepšení zdravotního stavu. Byla prokázána zlepšená hybnost a svalová síla dolních končetin, upraven stereotyp chůze. Komponenty TEP jsou v dobrém postavení. Uvolnění komponent ani významné deformace kolenního kloubu nebyly prokázány. Žalobkyně chodí s oporou o 1 francouzskou hůl. Schody zvládá. Omezení celkové pohyblivosti a omezení některých denních aktivit je v posudku zhodnoceno invaliditou II. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje

9. Vzhledem k tomu, že stěžejní otázkou v předmětné věci bylo posouzení zdravotního stavu, soud byl povinen si vyžádat odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobců ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař ortoped. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména nálezů ortopedických. Posudková komise vyslovila zcela shodný posudkový závěr s posudkovým lékařem OSSZ i žalované v námitkovém řízení co do určení rozhodujícího onemocnění dle kapitoly XV – funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích, oddílu B – postižení končetin, položky 8 – Endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu, písm. b) – středně těžké poruchy, avšak navíc zohlednila skutečnost, že není schopna výkonu dosavadního zaměstnání a vzhledem k věku pro rekvalifikaci, navýšila míru procentního poklesu o dalších možných 10 procentních bodů dle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky, na celkových 50 %. S ohledem na uvedené PK vyslovila závěr, že žalobkyně je invalidní druhého stupně a datum vzniku invalidity stanovila na 5. 1. 2017 s platností posudku do 30. 1. 2019. Svá zjištění opřela o odborné lékařské nálezy několika odborníků, na které posudková komise ve svém posudku odkázala a o vlastní vyšetření žalobkyně u jednání posudkové komise. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Na tomto místě soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena, měla k dispozici odborné lékařské nálezy; soud nemá důvod zpochybňovat erudici posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala.
10. Soud s ohledem na výše uvedené nezpochybnil, že u žalobkyně byla prokázána invalidita druhého stupně. Při určování míry poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření. Pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb.). Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.). Protože pro uznání druhého stupně invalidity je nutno, aby pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 % (§ 39 odst. 2 zdp), žalobkyně je invalidní ve druhém stupni. Žalobkyni již nelze považovat za invalidní ve třetím stupni, neboť pro stanovení

tohoto stupně by musel být prokázán pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %. PK MPSV ve svém posudku řádně odůvodnila stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, odůvodnila i důvod snížení stupně invalidity.

11. Vzhledem k tomu, že v soudním řízení byl prokázán jiný skutkový stav oproti správnímu řízení před žalovanou, soud uznal důvodnost žaloby. Napadené rozhodnutí soud zrušil pro vady řízení dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaná ve správním řízení nezjistila správně skutkový stav. Soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s.ř.s. **Žalovaná v dalším řízení znovu rozhodne o nároku na invalidní důchod, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobkyně je od 5. 1. 2017 invalidní ve druhém stupni.**
12. Výrok II. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého úspěšný účastník má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Úspěšné žalobkyni vznikly náklady s právním zastoupením, když advokát účtoval náhradu za tři úkony právní služby po 3100 Kč, cestovné své, ztrátu času a cestovné žalobkyně; dále též účtoval náhradu za zastupování žalobkyně v řízení před správním orgánem. Krajský soud se žalobkyni nepřiznal náhradu za zastupování ve správním řízení, neboť tyto náklady netvoří součást nákladů hrazených před soudem a též podle ust. § 79 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán a účastník své náklady*. Dále soud přistoupil k jinému způsobu výpočtu náhrady za mimosmluvní odměnu zastoupení, když se podle názoru soudu jedná o případ uvedený v § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen advokátní tarif), tedy o věc nároku fyzické osoby v oblasti důchodového pojištění, protože se za tarifní hodnotu nepovažuje částka 50 000 Kč, nýbrž částka 5000 Kč, čemuž odpovídá sazba mimosmluvní odměny ve výši 1000 Kč za jeden úkon právní služby podle ust. § 7 bod 3 advokátního tarifu. Žalobkyni tak náleží náhrada, za mimosmluvní odměnu zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby a účast na jednání soudu) po 1000 Kč, tedy částka **3000 Kč**, dále částka **900 Kč** jako paušální náhrada hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu, když na jeden úkon právní služby připadá částka 300 Kč; dále náhrada za cestovní výdaje zástupce spojené s účasti na jednání soudu za cestu z Karviné do Ostravy a zpět v délce 52 km, vozidlem Audi A3 s průměrnou spotřebou benzínu 95 7,2 l/100km v souladu s vyhláškou 463/2017 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (dále jen vyhláška o cestovním) v částce **322 Kč**; jakož i náhrada za promeškaný čas v souladu s ust. § 14 odst. 3 advokátního tarifu v částce 100 Kč za jednu promeškanou půlhodinu, tedy za dvě půlhodiny částku **200 Kč**; a konečně též náhradu 21 % DPH, kterou je advokát povinen odvést, v částce **929 Kč**. Krajský soud též přiznal žalobkyni náhradu za její cestovní výdaje, a to za účast u jednání PK MPSV za cestu z Karviné do Ostravy-Poruby a zpět v délce 64 km, vozidlem Opel MOKKA X s průměrnou spotřebou benzínu 95 6,7 l/100km (nikoli 6,96 l/100km, jak mylně uvádí zástupce ve vyčíslení nákladu řízení, což plyne z předloženého technického průkazu vozidla) v souladu s vyhláškou o cestovním v částce **387 Kč**; a též za cestu týměž vozidlem k jednání soudu z Karviné do Ostravy a zpět v délce 52 km, v částce **314 Kč**. Celkově tedy soud na náhradě nákladů řízení přiznal částku, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 11. dubna 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně